

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - tel. 414646

Polletna naročnina L. 1.500

Letna naročnina L. 3.000

Letna inozemstvo L. 4.000

Poštno čekovni račun: Stev. 24/12410

Leto XXII. - Štev. 49 (1129)

Gorica - četrtek, 10. decembra 1970 - Trst

Posamezna številka L 70

Ob Titovem obisku v Rimu in Vatikanu Ni razloga za zmagoslavje

Te dni je prišel na uradni obisk v Rim Josip Broz-Tito, predsednik socialistične federativne republike Jugoslavije. Razgovarjal se bo z vodilnimi osebnostmi italijanske republike, obiskal bo pa tudi sv. očeta Pavla VI., kateri bo Tita in njegovo spremstvo sprejel v posebni avdienci.

Ta Titov obisk v Rimu in v Vatikanu je, iz razumljivih razlogov, izzval razna nasprotujoča si stališča. Na politični ravni soglašajo in pozdravljajo Titov obisk vse sile levega centra, katerim se pridružuje tudi italijanska komunistična partija. Nasprotujejo pa mu vse desničarske sile, to je tiste sile, ki so največ krive za napad Italije na kraljevo Jugoslavijo o veliki noči 1941. S tem napadom so te sile postale tudi skrivne za vse, kar je temu napadu sledilo v Jugoslaviji in v Juljski Benečiji. Pri tem mislimo na osvobodilni boj in revolucijo v Jugoslaviji ter na njune posledice v naših krajih. Med temi so tudi deportacije ob koncu vojne in izselitev številnih Italijanov iz Istre. Italijanski nacionalisti naj bi rajši izprašali svojo vest in priznali svojo zgodovinsko krivdo v zadnji vojni in v času fašizma za vse, kar smo Slovenci in drugi jugoslovanski narodi morali pretrpeti zaradi njih.

Posledica tega sovražnega zadržanja do nove Jugoslavije so razni protesti, izjave, demonstracije istrskih ezulov in drugih sorodnih sil v Trstu in v Rimu zoper Titov obisk.

Drugod v Evropi se trudijo, da bi na miren način rešili zapletene probleme, ki jih je zapustila zadnja vojna. Samo v Italiji so še vedno na delu sile, ki bi rade zavrlje mirno rešitev teritorialnih sporov, ki jih je zapustila zadnja vojna, in ki so pripravljene sabotirati mirno sožitje dveh narodov tudi za ceno novih oboroženih spopadov. S tem se te sile same označujejo za sovražnike demokracije in miru v Evropi.

VERSKO-POLITIČNI POMEN OBISKA

Toda poleg strogo političnega značaja ima Titov obisk tudi versko-politični pomen, saj bo obiskal tudi papeža.

Tu je zopet nov razlog za različno ocenjevanje tega Titovega koraka. V vrstah samih jugoslovanskih komunistov in morda še bolj med slovenskimi komunisti in socialisti v Italiji je veliko odpora zoper ta obisk v Vatikanu. Ne gre jim v račun, da sta Vatikan in Beograd stopila na pot pomirjenja. Rajši bi videli, da bi ostalo še nadalje bolj ali manj tako kot je bilo v dobi stalizma v Jugoslaviji, to je, da bi Cerkev in z njo vsi verni še nadalje veljali kot reakcionarne sile, ki jih je treba s policijo in upravnimi ukrepi dušiti.

Tem levčarskim silam ob strani stoji v nasprotnem taboru razni antikomunisti, ki si prav tako želijo, da bi šel naprej neizprosni boj na nož med obema ideološkima skupinama, kot se je bil med revolucijo in v povojnih letih. Zato je slišati in brati kritike na račun cerkvene hierarhije v Jugoslaviji in vaticanske politike do jugoslovanskega režima.

Vsa omenjena trenja, kritike in nasprotovanja ob Titovem obisku v Rimu so razumljiva, toda niso opravičljiva. Razumljiva so zaradi preteklosti, ki je bila, kakršna je bila. Toda niso opravičljiva zaradi sedanjosti in prihodnosti. V 25 letih sta človeštvo in z njim Cerkev prehodila določeno razvojno pot. V mednarodni politiki se poudarja načelo mirnega sožitja in se iščejo pota k uresničitvi mednarodnega mira. Ali naj se temu odreče demokratska Italija na ljubo istrskim ezulom in misinom? Zato smo mnenja, da bi se morali v Rimu lotiti tudi vprašanja o meji med Italijo in Jugoslavijo ter tudi zadeve bivše cone B in obe vprašanji rešiti v soglasju z mirnim sožitjem med narodi, kakor so to naredili Nemci in Poljaki. Ne more biti resničnega in trajnega mira med Italijo in Jugoslavijo, dokler ni rešeno vprašanje meja.

Tudi Cerkev je po zadnji vojni prehodila svojo razvojno pot. O tem pričajo dekreti zadnjega koncila. Cerkev je spoznala, da ni dovolj, da samo oznanja in ohranja neomadeževan Kristusov nauk, temveč da je postavljena v sredo med svet, da ga od znotraj presnavlja in posebeje. »Bog jih kliče, namreč krščanske laike, da bi z izvrševanjem svoje lastne naloge in ob vodstvu evangeljskega duha kakor kvas od znotraj prispevali k posvečenju sveta in da bi na ta način predvsem s pričevanjem svojega življenja in z žarom svoje vere, upanja in ljubezni razodevali Kristusa drugim« (LG 31).

Od tu pripravljenost sodobne Cerkev na mirno sožitje povsod tam, kjer so dana jamstva, da bo mogla vršiti svoje poslanstvo v korist vernikov v potrebni svobodi in neodvisnosti. Ko je ugotovil to pripravljenost pri jugoslovanskem režimu, je Sv. sedež podpisal znane protokole z Beogradom.

NERESENI PROBLEMI CERKVE V JUGOSLAVIJI

Vendar da smo si na jasnem: z obiskom predsednika Tita v Vatikanu ne bodo rešeni že vsi problemi katoliške Cerkev v Jugoslaviji. Teh je še veliko število, ki se jih niso še niti lotili reševati. Krivda za to leži v precejšnji meri tudi na posameznih republikah. Tako npr. v Sloveniji niso še rešili vprašanja zidanja novih cerkva in bogoslužnih prostorov.

Zadnja številka »Družine« omenja, da so v Ljubljani zaprosili za 17 gradbenih dovoljenj za nove bogoslužne prostore. Po štirih letih niso dobili še nobenega odgovora. Isto velja za Novo Gorico. Se zmeraj čakajo, da bi smeli na primernem prostoru zidati cerkev. Ista številka »Družine« pa piše, da je na Hrvaškem drugače; tam oblasti dajejo gradbena dovoljenja za nove bogoslužne prostore, med njimi tudi v hrvaški prestolnici Zagrebu.

Odnosi med Cerkvijo in državo torej kljub protokolu in kljub Titovemu obisku v Vatikanu ne bodo še rešeni. Rešila jih bo obojestranska dobra volja. Mi želimo, da bi obisk predsednika Tita pri sv. očetu to dobro voljo prinesel in jo pomnožil tudi pri slovenskih komunistih.

Študijski seminar evropskih manjšin

Proti koncu novembra se je v Nemčiji, blizu Frankfurta, vršil študijski seminar predstavnikov raznih evropskih manjšin. Zasedanja so se udeležili tudi Korošci (dr. Vospernik, Kulmež ter Varaš), predstavnik gradiščanskih Hrvatov, zastopnik Južnih Tirolcev poslanec Dietl ter deželni svetovalec dr. Štoka. V debato so posegli skoraj vsi naši rojaki ter spregovorili o problemih, na katere še danes naletijo zamejski Slovenci v Avstriji in Italiji. Razpravo o posameznih referatih je vodil dr. Reginald Vospernik.

Prisotni so sprejeli predlog, s katerim se je pooblastilo dr. Dietla in svetovalca dr. Štoka, da skušata povezovati delovanje sorodne organizacije evropskih etničnih skupin, ki ima v Italiji glavnega predstavnika v osebi dr. Burattija. Ob zaključku zasedanja so bili predstavniki evropskih manjšin sprejeti na županstvu v Bad Kissingenu.

Vrenje na tržaških šolah

Dijaki vseh višjih srednjih šol in zavodov so v znak protesta proti številnim nedostatom v italijanskem šolskem sistemu zasedli šole. Šoli so zasedli tudi dijaki slovenskega znanstvenega liceja »F. Prešeren« in slovenskega tehničnega zavoda »Žiga Zois«, medtem ko so se slovenski učiteljski sindikati pridružili akciji ostalih višješolcev s tem, da se v soboto 5. decembra niso udeležili pouka. Slovenski dijaki so bili doslej deležni številnih solidarnostnih izjav z raznih strani.

Kot je bilo pričakovati, je bil končno odobren v italijanskem parlamentu zakon, ki uvaja tudi v Italijo razporoko. Za razporoko je glasovalo 319 poslancev, proti 286. Potrebna večina so bili 303 glasovi. Proti razporoki so se izjavili demokristjani, monarhisti, neofašisti in predstavniki južnotirolske Ljudske stranke.

Laicistične stranke so seveda polne zmagoslavja nad doseženim uspehom. Govorili so o zmagi načela državljanske svobode, o zmagi demokracije nad silami verske nestrpnosti, o zmagi države nad preživeli oblikami preteklosti, o potrditvi avtonomije in suverenosti italijanske države nad Cerkvijo.

Dejansko pa v tej dolgi bitki za razporoko in proti njej ni zmagovalcev, temveč en sam premaganec: italijanska družina. Ti čudni zdravniki iz laicističnih vrst, namesto da bi jo podprli z vrsto pozitivnih ukrepov in reform, niso znali storiti drugega kot izpodkopati njene temelje.

Tajnik Krščanske demokracije Forlani je povsem upravičeno dejal, da ne pomeni zmaga pristašev razporoke poraza Krščanske demokracije, temveč družine. Demokristjani so se odločno uprli razporoki, ker so prepričani, da so na tak način branili ne le družino, temveč tudi osebnost in s tem načela svobode. Ko je Krščanska demokracija spoznala, da je v manjšini, se je zavzela za to, da bi vsaj zboljšali predlagani zakon glede zaščite otrok in onega zakona, ki ni kriv za razporoko. Državljanom pa ostaja na razpolago še ljudski referendum, da se s splošnim glasovanjem izjavijo, ali novi zakon o razporoki odobrava ali ne.

Sicer pa tudi komunisti in socialproletarci podčrtavajo, da razporoka ne bo koristila italijanski družbi, če parlament ne bo znal ustvariti moderne družinske zakonodaje, ki bo v duhu časa obravnavala razna moralna in pravna vprašanja družine. Na tem področju pa bo mogoče veliko sporazumevanje s katoliškimi silami, ki so vedno zahtevale bolj učinkovito družinsko zakonodajo.

Italijanski parlament je sv. očetu, ki se je v času izglasovanja mudil v Sydneyu v Avstraliji, povzročil več zagrenjenosti kot atentat Mendoza y Amor, kateri mu je bil stregel po življenju. Zadnji bi mogel umoriti le njega osebno, italijanski parlamentarci pa so storili usoden korak za uničenje italijanskih družin. Sv. oče je sprejel novico o razporoki z globokim obžalovanjem. Po mnenju Sv. sedeža krši novi zakon 34. člen lateranskih dogovorov in bo povzročil družini kot celici italijanske družbe in otrokom ogromno škodo.

Res pa je tudi, da je bolje, če Cerkev ne brani neločljivosti zakona s pomočjo državnih zakonov, temveč opirajoč se na moralno prepričanje svojih članov. Sedaj se bo videlo, koliko italijanskih državljanov dejansko iz vere živi. Za prepričanega katoličana zakon o razporoki ne bo nikdar prišel v poštev. Ker se je poročil cerkveno pred Bogom in sprejel zakrament, bo zanj zakon svet in nerazdružljiv. V bodoče bo torej krščanski zakon predvsem izraz notranjega prepričanja vernikov in izpoved krščanskega svetovnega nazora. Kdor misli že ob poroki na morebitno razporoko, je bolje, da se cerkveno ne poroči, saj bi

bilo to samo zloraba zakramenta.

Ne več oprta na državno zaščito bo morala Cerkev v prihodnje braniti nerazvezljivost zakonske zveze s poukom mladih ljudi o svetosti zakona, z močjo besede, vzgleda, življenja in vere iz prepričanja o pravilnosti njenega gledanja na zakon. Vsakdo od italijanskih vernikov bo moral prej ali slej polagati prav v tej zadevi izpit o svoji resnični vernosti. Če

se bo izkazalo, da italijanski katoličan prav glede zakona ne sprejema stališča Cerkev, bo to za slednjo sicer boleče spoznanje, a istočasno tudi koristno odkritje o dejanskem stanju italijanske Cerkev. Konec bo mita, da je Italija katoliška dežela in Cerkev bo morala svoj apostolat usmeriti in razvijati v skladu s tem spoznanjem. Na dolgo dobo ji bo to gotovo samo v korist.

Pismo slovenskih predstavnikov predsedniku vlade Emiliju Colombu

V četrtek 3. decembra so predstavniki slovenskih političnih in drugih organizacij, ki delujejo na območju dežele Furlanija-Juljska Benečija, poslali predsedniku vlade Emiliju Colombu posebno pismo in ga zaprosili, da bi čimprej določil dan za sprejem skupne slovenske delegacije.

V prvem delu pisma je govora o krivicah, ki so jih morali Slovenci pretrpeti pod fašizmom in o brezbriznosti italijanskih vlad v povojnem času, da bi izpolnile svoje obveznosti do slovenske narodne manjšine v Italiji. Pismo potem nadaljuje:

Spričo neizpolnjenih obveznosti je nezadovoljstvo Slovencev upravičeno, ker ugotavljamo, da predvsem pri osrednjih organih države ni bilo doslej politične volje, da bi se naša vprašanja v celoti razrešila.

Pripadniki slovenske narodne manjšine hočemo in imamo tudi pravico postati enakopravni državljani na vseh področjih. Zaradi tega smo podpisani predstavniki prepričani, da zastopamo stališče in izražamo želje vse naše narodnostne manjšine v deželi Furlanija-Juljska Benečija, ko terjamo:

1. *Takojšnja ukinitve vseh, predvsem fašističnih zakonov, ki kršijo pravice italijanskih državljanov slovenske narodnostne skupnosti kot celote: prepoved uporabe slovenskega jezika na sodiščih, zakon o raznarodovanju slovenskih priimkov, zakon o poimenovanju krajev itd.*

2. *Sprejetje vseh tistih pozitivnih norm, s katerimi se mora vsestransko urediti položaj slovenske narodnostne skupnosti in s tem omogočiti njen nemoten razvoj. Med drugim je treba urediti naslednja vprašanja: zagotoviti pravico predšolske vzgoje in šolanje v materinem jeziku za Slovence v vseh treh pokrajinah v šolah vseh stopenj in zvrsteh do univerze, ustanoviti posebne stolice na tržaški univerzi, prisotnost funkcionarjev slovenske narodnosti v šolskih, upravnih in drugih organih vseh stopenj, pravico do ustne in pismene uporabe slovenskega jezika v izvoljenih organih, javnih uradih in sodiščih, zagotoviti etnične, zgodovinske in ambientalne značilnosti krajev, kjer prebivamo Slovenci, javni napisi v slovenskem jeziku in slovensko poimenovanje krajev, pravično zastopstvo Slovencev in javnih službah in na sodiščih ter v javnopравниh ustanovah, organizacijah in komisijah, podpora slovenskim kulturnim, prosvetnim, športnim, rekreacijskim, podpornim in drugim ustanovam, poenostavljen postopek za pridobitev izvirnega slovenskega priimka in imena, slovenski televizijski program, povrnitev škode Slovincem, ki so bili preganjeni v času fašizma itd.*

3. *Država, avtonomna dežela v soglasju z državo in krajevne ustanove naj oskrbijo uresničenje zahtev, ki so navedene pod tč. 2 in vseh drugih, ki zadevajo slovensko manjšino.*

4. *V vseh fazah priprav in uresničevanja zgoraj navedenih zahtev mora biti slovenska manjšina aktivno prisotna. V ta namen morajo biti konzultirana politična, administrativna, gospodarska, družbena in*

kulturna predstavništva slovenske narodnostne skupnosti.

5. *Potrebna je takojšnja razprava o zakonskih osnutkih, ki so bili predloženi parlamentu za razrešitev vprašanj slovenske narodnostne skupnosti.*

Trst - Gorica - Videm, 3. decembra 1970

Gorajo spomenico je podpisalo 27 predstavnikov strank, ki imajo v svoji sredi izključno samo pripadnike slovenske narodnosti (Slovenska skupnost, SDZ iz Gorice, SDZ iz Trsta, Slovenska levica) in seveda raznih strank vsedravnega značaja (KPI, PSIUP, PSU, PSI), ki imajo v svoji sredi več ali manj organizirane Slovence. V merilu Trst-Gorica se je pri podpisovanju spomenice vzel v pretes vse tri tabor: komunističnega, socialističnega in tabor, ki zagovarja samostojen nastop slovenskih volivcev. Za vsakega teh taborov je podpisalo 5 predstavnikov, poleg treh predstavnikov Psiupa in PSU. Nadalje so spomenico podpisali zastopniki gospodarskih in kulturnih organizacij ter nekateri benediški Slovenci.

Za tabor, ki zagovarja samostojne slovenske politične organizacije, so podpisali tako: dva za Gorico (dr. Sfiligoj in dr. Paulin), eden za Slovensko levico (M. Perotto), eden za SDZ Trst in eden za Slovensko skupnost iz Trsta (podpisal tajnik dr. Legiša). Poleg tega je kot kandidat na listi SLG v Kanalski dolini podpisala še Rezi Rožič por. Mljač. V imenu naših kulturnih central pa sta podpisala za ZSKP na Goriškem dr. Humar, za Slovensko prosveto v Trstu M. Maver.

Naše politične in kulturne organizacije so bile tako povsem zastopane. Prav je, da se je pri podpisovanju z naše strani dala teža organizacijam in ne posameznikom. Zal pa niso po tem kriteriju po drugi strani mogli podpisati nekateri naši vidnejši politični predstavniki (Štoka, Dolhar, Sosič, Ferletičeva, Bratina), toda imena in število posameznih nista važna, važna je prisotnost političnih in kulturnih organizacij. Toliko v pojasnilo, ker je marsikdo vpraševal, zakaj ni tega ali onega med podpisniki spomenice.

Mi bi dodali le še tole: kompromisi navadno ne zadovoljujejo nikogar od partnerjev, zato bo marsikdo rekel »teh ali onih je več kot nas«. Ponavljamo, da številke tu ne igrajo vloge. Tu naj stopi v ospredje zanimanja skupni nastop vseh Slovencev v Italiji. Če je kdo moral kaj žrtvovati na oltar tega skupnega nastopa, je napravil le svojo narodnostno dolžnost.

Naš tabor, to je demokratični in katoliški tabor, ki dosledno zagovarja samostojne slovenske nastope povsod, v politiki in kulturi, pa je še enkrat dokazal svojo zrelost, ko gre za slovensko skupno akcijo, ko gre za slovenske koristi. Kot se ni hotel letos jeseni pridružiti fratelančni proslavi ob 40-letnici ustrelitve bazoviških žrtve na bazoviški gmajni, ker mu je predvsem za skupne slovenske nastope, tako je ob podpisu te spomenice rade volje nekaj žrtvoval v dobro skupnega nastopa vseh Slovencev v Italiji pred rimskimi oblastmi.

Čas pred božičem

Advent je bil vernim Slovencem od nekdaj svet čas. Prenehalo se je veseljačenje in vse drugo, kar je motilo resnost in zbranost. Adventni večeri so potekali v lepi družinski zbranosti, ob skupni pesmi in molitvi rožnega venca ter ob pripravljanih jaslic. Leto za letom so nastajali v adventnem času v neštetihi domovih po naši domovini nekateri najlepši spomeniki slovenske ljudske umetnosti — božične jaslice. Kakor v bogoslužju, tako je bil tudi v ljudski pobožnosti čas pred božičem čudovito lep in bogat.

Ko človek prebere take stavke, na katere naletimo po naših knjigah, ki govorijo o pripravi na božič in o raznih navadah, se žalosten vpraša: Ali je danes še tako? Zakaj se je vse to v veliki meri izgubilo? ali je ta izguba res izraz pomanjkanja vere? ali se da kaj ukreniti, da ta narodni in verski zaklad ne bi izgubil? kaj lahko naredimo, da bo tudi naša današnja vera našla nov in svež izraz v tem svetem času?

Cerkveno bogoslužje polaga v tem času posebno važnost na branje svetega pisma pri sveti maši. Saj z branjem in poslušanjem božje besede bodo verniki spoznali vse bogastvo božje besede. Odlomki svetega pisma, ki se berejo v adventnem času, se ozirajo na Kristusov — Odrašenikov prihod ob koncu časov in na dogodke v neposredni pripravi Jezusovega rojstva. Starozavezna berila so pa prerokbe o Odrašeniku in mesijanskem času, zlasti iz knjige preroka Izaije. Berila iz listov svetega Pavla so spodbudni govori v skladu z različno vsebino adventnega časa.

Radi hodimo k zornicam, čeprav so morda zvečer; in radi prislunimo božji besedi!

I. Š.

Sv. oče se je vrnil v Vatikan

»Sam Gospod Bog — je dejal sv. oče pred svojim odhodom s Cejlona, ki je bila zadnja točka njegovega devetdnevnega napornega potovanja — nas je vzpodbudil za to apostolsko pot, da bi razodeli bratom v veri svojo povezanost z njihovimi stiskami, azijskemu svetu pa pokazali, da nadaljuje katoliška Cerkev s svojim poslanstvom. Vernim ljudem vseh veroizpovedi kakor tudi vsem ljudem dobre volje ponuja katoliška Cerkev svoje sodelovanje, soneče na medsebojnem spoštovanju in razumevanju z namenom, da zagotovi prebivalcem Azije, zlasti mladim in ubogim, pogoje za integralen napredek v uporabi sredstev, ki jih jim je Bog dal v roke.«

TRI DNI NA PETI CELINI

Po odhodu s Filipinov in po nekajurnem postanku na otočju Samoa sredi Tihega oceana je sv. oče v ponedeljek 30. novembra prispel v Avstralijo. Tam je naslednji dan prisostvoval v mestu Sydney konferenci 72 škofov iz Avstralije in Oceanije, ki duhovno oskrbujejo tri milijone tristo tisoč katoliških vernikov. Na koncu zasedanja jih je sv. oče nagovoril in jim dejal, da je glavna krepkost današnjega časa edinost v medsebojni ljubezni, ki edina lahko pritegne k sebi današnji neverni in sovražni svet.

Na večer je papež Pavel VI. opravil sv. mašo v hipodromu Randwick. Zbralo se je nad 200.000 oseb. Med njimi je bilo videti prvotne črne prebivalce Avstralije, Maore iz Nove Zelandije, Polinezijce in mnogo evropskih priseljencev. Mnogi so papeža navdušeno sprejela s prizganimi baklami. V pridigi je Pavel VI. počastil

spomin neustrašenega angleškega pomorščaka Jamesa Cooka, ki je točno pred dvesto leti pristal v zalivu Botany Bay, kjer se je kasneje razvil milijonsko mesto Sydney. Sv. oče je pozdravil zastopnike avstralskih črncev, ki so v Avstraliji živeli, še preden jo je bel človek odkril, belcem pa je pripravil, naj naprej razvijajo demokratični čut svojih prednikov in se ne zapirajo v krog egoizma.

V soboto 2. decembra je sv. oče znova obiskal hipodrom Randwick, kjer ga je pričakalo 150.000 mladih ljudi. Zanj je opravil sv. mašo, nato pa jim spregovoril o oporekanju, katero je značilno za današnje dobo. »Mladi ljudje — je dejal — imajo žejo po tem, kar je pošteno in resnično ter čutijo odpor do sovraštva in do vsega, kar to sovraštvo poraja kot sta vojna in sedanja materialistična civilizacija. Ko vi vse to obsojate in zahtevate, da družba odstrani nezdrave pojave in jih nadomesti z vrednotami, ki se opirajo na pristno iskrenost, moralno poštenost, pravičnost in bratstvo, imate brez dvoma prav in smete računati z oporo Cerkev. Vaše nezadovoljstvo je kakor svetel žarek sredi današnje družbe. Toda pazite pri tem, da se ne boste postavili za edine sodnike družbe in da ne boste zmetavali vsega, kar so ustvarili prejšnji rodovi, iz katerih ste sami izšli. Tako postopanje bo svet napravilo sicer različno, a ne boljši, kajti v njem bo ostala koretna zla: človekov napuh.«

Preko dneva je sv. oče napravil več dušnopastirskih obiskov, zvečer se je pa udeležil ekumenskega bogoslužja v mestni hiši v Sydneyu. Navzočih je bilo nad dva tisoč oseb, ki pripadajo deloma katoliški in deloma anglikanski veri, pa tudi raznim pravoslavnim Cerkvam. Ekumensko bogoslužje je obsegalo skupno molitev, petje nabožnih pesmi in procesijo. Sv. oče je v nagovoru dejal, da je pot do zedinjenja kristjanov težka. Kakor je Kristus dosegel spravo med Bogom in ljudmi s trpljenjem na križu, tako bo enotnost kristjanov zahtevala isto ceno.

Da je temu tako, je takoj nato pokazal neljub incident. Eden izmed navzočih anglikanskih pastirjev rev. Channing je začel protestirati proti papežu in vzkliznil: »Ni druge oblasti kot sv. pismo in ni drugega duhovnika kot Jezus Kristus.« Pred mestno hišo pa so skupine članov biblične protestantske Cerkve vihte napise kot: »Včeraj je bil Vatikan povezan z nacifašizmom, danes je s komunizmom. Le Kristus rešuje, Rim pa usuznjuje. Papež je antikrist, hudič, satan.«

Vendar ti posamični izbruhi verske nestrpnosti niso prav nič omadeževali splošnega topliga vzdušja, ki je vladalo vsepovsod, kjer se je pojavil sv. oče. V četrtek 3. decembra je papež Pavel VI. zjutraj še posvetil v sydneyški stolnici prvega papuanskega škofa z Nove Gvineje, Alojzija Vangeke, ki je star 66 let, nato pa odletel proti Džakarti, prestolnici Indonezije.

Čeprav je Indonezija pretežno muslimanska država, je po številu katoličanov na tretjem mestu med azijskimi deželami, takoj za Filipini in Indijo. Prvi, ki je Indoneziji oznanil evangelij, je bil sv. Frančišek Ksaverij. Sv. oče Pavel VI. je ob svojem prihodu v Džakarto pozdravil zlasti muslimane. »Cerkev gleda nanje — je dejal, — s spoštovanjem, saj verujejo kot kristjani v enega Boga Stvarnika.« Proti večeru je opravil sv. mašo na stadionu v latinskem jeziku, množice pa so navdušeno prepevale svete pesmi.

NA PRAGU MAOVE KITAJSKJE

Nastopil je zadnji dan dolgega potovanja, za sv. očeta morda najbolj pomemben in v njegovem apostolskem srcu najbolj drag, ki naj bi ga prestavil na vrata komunistične Kitajske. Letalo se je usmerilo proti angleški kronski koloniji Hongkong.

Hongkong je kaj nenavadno mesto, ki mu je uspelo, da je v desetih letih na neznatni površini usposobil za redno življenje in vanj vključil poldrugi milijon beguncev iz Maove Kitajske. Skromna hongkonška apostolska prefektura, ustanovljena leta 1841, je postala škofija prvega reda. S prebežniki so prišle v letih 1949 do 1952 cele skupine semeniščnikov in kitajskih duhovnikov; sledili so jim iz Kitajske izgnani misijonarji. Danes šteje škofija 250.000 vernikov, 350 duhovnikov, 770 sester, 225 šol s 191.500 dijaki. Napredku na duhovnem področju so se pridružile razne socialne ustanove in dobrodelna društva. Prvi kitajski škof Hongkonga je postal 7. oktobra 1967 Frančišek Hsu.

25 km proč od rdeče Kitajske in pred 40.000 osebami, ki so prišle poslušati sv. očeta na mestni stadion, je papež sprego-

voril besede, ki so bile kot roka sprave, nudena kitajskim komunističnim oblastem: »Prvič prihaja ta zadnji Kristusov apostol v te daljne kraje. Kaj hoče povedati? Eno samo besedo: ljubezen! Kristus je tudi učitelj, je tudi pastir, je tudi ljubezni odrašenik. Cerkev ne more molčati o besedi, ki je večna: ljubezen.«

Po treh urah bivanja v Hongkongu se je začel povratek, ki je predvideval še kratek postanek na otoku Cejlon. Cejlon ima 12 milijonov prebivalcev, od katerih je en milijon katoličanov. Na letališču pri glavnem mestu se je zbralo 250.000 ljudi, da so pozdravili vrhovnega pastirja duš in bili pri njegovi maši. Nato se je letalo odtrgalo od azijske celine. V soboto 5. decembra je ob 4.33 zjutraj varno pristalo na rimskem letališču. Apostolski romar se je srečno vrnil domov.

Novo semenišče v Ugandi

V glavnem mestu Ugande v Kampali so odprli veliko semenišče, ki bo služilo potrebam vseh ugandskih škofij. Tu se bodo vzgajali duhovniki za celo državo.

TITOV OBISK PRELOŽEN

Ko je bil naš list že v tisku, je bila objavljena senzacionalna vest, da je Titov obisk v Rimu preložen na kasnejši čas. Vzrok naj bi bil zlasti v Morovi izjavi, da Italija svojih meja nasproti Jugoslaviji še ne smatra za dokončne. Naš uvodnik dobi v luči teh dogodkov še poseben pomen, čeprav do napovedanega obiska zaenkrat ni prišlo.

S TRŽAŠKEGA

Gostovanje okteta »Gallus«

V okviru Glasbene matice je v soboto 5. decembra gostoval v Kulturnem domu v Trstu oktet »Gallus« iz Ljubljane, ki ga vodi Borut Loparnik. Concert je obsegal slovenske narodne in umetne pesmi.

Naslednjega dne pa je oktet nastopil v obnovljenih prostorih prosvetnega društva Igo Gruden v Nabrežini.

Nedeljski popoldnevi pri Sv. Ivanu

V svetoivanskem Marijinem domu so v zadnjem času organizirali več nedeljskih prireditev. 29. novembra so vrteli znani slovenski film »Kaplan Martin Cedermač«, preteklo nedeljo pa je gđ. Ivanka Furlanova prikazala številne barvne diapozitive o božjih poteh v Franciji. Tudi za naslednji dve nedelji sta že najavljeni prireditvi, in sicer bo 13. t. m. pel zbor »Jacobus Gallus«, ki ga vodi Ubald Vrabec, 20. t. m. pa bodo nastopili mladi openski ljubitelji glasbe in petja.

Številne župnijske in prosvetne dvorane in društva pa je v soboto in nedeljo obiskal sv. Miklavž ter razdelil darila pridnim otrokom. Marsikje so priredili tudi primerne igrice oziroma miklavževanja.

Umeščenje novega župnika v Šempolaju

V nedeljo 29. novembra je goriški nadškof msgr. Cocolin slovesno umestil na faro v Šempolaju g. Stanka Zerjale, ki je od leta 1963 upravljal kuracijo Gabrje-Vrh.

Ob vходу v cerkev ga je pozdravila deklica in mu izročila šopek rož. Pred oltarjem je g. nadškof novemu župniku izročil stolo in križ v znamenje poslanstva, ki ga je prejel v dobro dušo. Nato je v slovenski pridigi orisal poslanstvo duhovnika sredi božjega ljudstva.

Sledila je sv. maša, ki jo je novi g. župnik opravil ob soudeležbi več duhovnih sobratov iz devinskega dekanata. Navzoč je bil tudi devinsko-nabrežinski župan dr. Drago Legiša.

Bazovica

Prihodnjo nedeljo 13. decembra nam bo slovensko katoliško društvo »Hrast« iz Doberdoba vrnilo gostovanje, ki sta ga imela v oktobru naša glasbena šila in ansambel Miramar. Doberdobci so tedaj toplotno sprejeli našo mladino, napolnili svojo novo dvorano in lepo pogostili naše pridne godce in pevce. Delavno društvo iz Doberdoba bo nastopilo pri nas z igro v štirih dejanjih »Prisega opolnočje« (Cigan Marko) ob 16.30. Pripravi smo, da bodo tudi Doberdobci lepo sprejeti v Bazovici in da bodo želi lep uspeh. Zato vabimo vaščane in prijatelje iz sosednjih vasi k lepi igri.

Pojavi verske nestrpnosti v Jugoslaviji

V soboto 12. decembra naj bi se bil Tito sestel tudi s papežem Pavlom VI. v Vatikanu. Ta obisk naj bi po besedah Dragoljuba Vujice, ki vodi tiskovne konference v Beogradu, služil ne le izmenjavi mnenj, temveč tudi poglobitvi nadaljnega razvoja odnosov med Jugoslavijo in Sv. sedežem.

Toda ta poglobitev je nemogoča, dokler bo baza komunistične partije v Jugoslaviji ostajala na preživetih stališčih. Tako so mnogi jugoslovanski komunisti z nezadovoljstvom sprejeli Nixonov obisk v Jugoslaviji. Tudi jim ne gre v račun strpno razmerje jugoslovanske vlade do katoliške Cerkve. Prav te dni sta bila npr. odpuščena iz službe dva učitelja v Bosni, ker sta bila preveč prijatelja s katoliškimi župniki. Po tej logiki bi morali tudi Tita izključiti iz partije, ker se bo rokoval s papežem.

Zagrebski »Vjesnik« je s tem v zvezi smatral za potrebno, da te komunistične gorečeneže in nestrpneže pokliče k redu in jih usmeri v današnjo stvarnost. »V Jugoslaviji državnega ateizma že dolgo ni več. Po uradnih podatkih se prišteva k brezbožstvu 29,2% jugoslovanskih državljanov. Vsi ostali so verni. Jasno je, da brez njih in mimo njih ni mogoče graditi socializma v Jugoslaviji. Učitelji v šoli ne smejo delati propagande za vero, pa tudi ne proti njej. V zasebnem življenju so učitelji svobodni državljani, zato smejo imeti stik s komer koli; to je njih pravica, ki jo jim socializem zagotavlja. Vsi pristaši državnega ateizma in sploh ateisti nasploh naj se zavedajo, da se vere ne da uničiti.«

Pametne besede, ki pa bodo ostale le besede, dokler partija ne bo svojih članov prevzgojila in jim ustvarila drugo miselnost. To pa bo mogoče le, če bo protokol med Beogradom in Vatikanom zajel ne samo vrhov, temveč tudi nižje plasti partijskih voditeljev. Očividno v tem oziru še ni bilo dosti doseženega.

UTRIP CERKVE

Navodila za opravljanje bogoslužja

Kongregacija za bogoslužje je s posebno inštrukcijo dala nekatera navodila za opravljanje bogoslužnih dejanj, predvsem za sv. mašo. Inštrukcija poudarja že znana navodila za mašo, da se je namreč treba držati predpisov in da ni prepustno vsakemu posameznemu duhovniku, kako naj mašuje.

Kjer je možna izbira, naj se duhovniki te možnosti radi poslužujejo; kjer so pa natančne določitve, se jih je treba tudi držati. Izkoristiti je treba vse možnosti, ki jih daje bogoslužje za pouk in urejeno opravljanje svetih skrivnosti, odpraviti pa je treba vsako pretiravanje, ki ni drugega kot osebno iskanje samovoljnosti. Inštrukcija poudarja, da so škofje odgovorni voditelji liturgičnega življenja.

Avstrijski škofje odklanjajo pornografijo

Avstrijski škofje so se obrnili na avstrijsko javnost in jo prosili, naj se zavzame za zajezitev pornografskega vala. Cerkev ne gre za to, da bi varovala zlagano pretirano sramežljivost preteklih rodov, pa tudi ne, da bi zmanjšala pomen spolnosti. Zaveda se, da pomeni povsaddanjenje spolnosti, izrabljanje za dobiček,

razvrednotenje spolnosti, osiromašenje in izpraznitev človekovega življenja.

Misijonska dežela za misijone

Nadškofija Karači v izrazito mohamedanski državi Pakistan je poslala misijonski centrali v Rimu 2.000 rupij kot svoj misijonski prispevek. Čeprav je nadškofija sama potrebna pomoči, so smatrali njeni verniki za svojo dolžnost, da dodajo svoj delež svetovnemu misijonskemu delu.

Intervencija v korist kmetovalcev

Vsi vemo, da povzročata divjačina več ali manj škode na raznih pridelkih. Najbolje bi bilo, da bi se vprašanje odškodnin uredilo tako, kakor so to naredili na Južnem Tirolskem, kjer odkaže odškodnino dežela preko kmetijskega inšpektorata. Pri nas nakazujejo razne ustanove podporo lovcem za razmoževanje divjačine. Bilo bi torej pametneje, da si lovci sami kupujejo divjačino, če jo hočejo, denar javnih ustanov pa naj gre za odškodnino kmetom.

Tak predlog je postavil svetovalec Slovenske skupnosti dr. Stoka, ko se je oglašil k diskusiji o zakonskem osnutku za prispevke kmetijstvu. Ugotovil je tudi, da razni deželni prispevki niso doslej v odločilni meri vplivali na kmetijski razvoj v tržaški pokrajini, v goriških Brdih in v Beneški Sloveniji, medtem ko je v furlanski nižini v tem oziru veliko bolje. Izrazil je upanje, da se bo to zgodilo v bližnji bodočnosti.

Dotaknil se je nato problema kolonov (spolovinarjev) in se nato dlje časa ustavljal pri vprašanjih živinoreje. Znano je namreč, da se bo tudi letos nadaljeval boj proti goveji jetiki, in sicer z državnimi sredstvi. Za boj proti brucelozni misli dati potrebna sredstva dežela. Pri zadnjih pregledih je bil še kakšen primer jetike, brucelozna pa je popolnoma izginila. V kratkem bi moralo biti npr. tržaško ozemlje proglašeno, kar se tiče živine, brezjetično in brezbrucelozno. To pomeni, da ni niti en odstotek bolnih živali.

Medtem ko sta imenovani bolezni izginili, pa se vedno bolj širi med kravami vnetje vimena (mastitis). Za iztrebljenje

te bolezni bi bilo umestno, da bi se denar, ki se še vedno porabi za brucelozo, preusmeril za pobijanje mastitisa, ki povzročata našim živinorejcem največ škode. Morda bi se dalo tudi kombinirati skupen pregled živali za mastitis s brucelozo s pregledom mleka. Ker se pripravljata na tržaškem ustanovitev združene mlekarne, bi boj proti mastitisu bil še bolj potreben, ker se mleko bolnih in zdravljenih krav ne more uporabljati za pridelovanje sira. Enak položaj je v glavnem po vsej Furlaniji-Juljski krajini.

KRATKE NOVICE

Stoletnica razglašanja sv. Jožefa za varuha Cerkve

8. decembra 1970 je poteklo sto let, odkar je papež Pij IX. razglasil sv. Jožefa za zavetnika Cerkve. V zvezi s tem je skupina 40 strokovnjakov iz celega sveta zborovala v Rimu in razpravljala o raznih vprašanjih, ki se nanašajo na osebo sv. Jožefa in njegovo češčenje.

Častitljiv jubilej božje poti v Strunjanu

Marijina božja pot v Strunjanu pri Piranu obhaja letos izreden jubilej. Ze v letu 770, torej pred 1200 leti, je na tem kraju stalo prvo Marijino svetišče. Današnja cerkev so pozidali na tem mestu leta 1512 po Marijinem prikazovanju. Marijino podobo je leta 1912 slovesno kronal ljubljanski škof dr. Anton Bonaventura Jeglič.

Izjava koroškega kluba „Mladje“

Koroški slovenski kulturni delavci zbrani ob priložnosti rednega občnega zbora Kluba »Mladje« v dunajskem hotelu Regina so zavzeli s sledečo deklaracijo svoje stališče do avstrijske državne pogodbe in njene 15-letne prakse, kar zadeva uresničitev mednarodno zajamčenih določil člena VII:

Praznovanje 50-letnice koroškega plebiscita je ponovno dokazalo, da merodajni osebami in ustanovam ne gre za dokončno pravno in praktično rešitev še stalno odprtega manjšinskega vprašanja, temveč le za prazne besede splošne tolerance, za prazne politične ideje in oddaljena mednarodna vprašanja.

Od dejanskega položaja pri svojem kulturnem delovanju prizadeti izjavljajo:

1. da naj državne in deželne oblasti končno upošteva obširno kulturno delovanje koroških Slovencev s tem, da v svoje letne proračune sprejmejo stalne in

primerne finančne prispevke slovenskim kulturnim organizacijam in publikacijam ter splošnemu kulturnemu prizadevanju.

2. Kultura in vse z njo povezane akcije se dajo pojmovati samo v povezavi s celotnim družbenim dogajanjem in se s tem tudi ne dajo ločiti od najučinkovitejših družbenih dogodkov — od političnih. Vsiliti ljudstvu kulturno infantilnost pomeni, preprečiti njegovo politično samosveščanje.

3. Ponoven dokaz, da so navedena zatiralna stremjenja v koroški družbi dana, je reakcija koroških oblasti, koroškega tiska in javnega mnenja na kulturno-politično dejanje, ko so neznanci dopolnili nemške krajevne napise s slovenskimi. Namesto da bi se politične oblasti spomnile svojih kodificiranih dolžnosti in takoj same dopolnile ostale krajevne napise, je koroška družba odgovorila preko policijskih organov.

Dragim slovenskim vernikom v zdomstvu

Na tretjo adventno nedeljo, 13. decembra, ko se bo v nas doma in v vas na tujem že oglašalo božično razpoloženje, bomo letos in odslej vsako leto obhajali izseljensko nedeljo. To naj bi bil tisti dan v letu, ko naj bi vse, kar je daleč, postalo blizu. Ločijo nas skozni ves leto velike razdalje, ločijo nas človeška pozaba, ker nam tako rado tisto, kar nam je izginilo izpred oči, izgine tudi iz spomina.

Izseljenska nedelja pa naj bi spet premostila te razdalje. Naj bi vsi začutili, da smo ene matere sinovi in hčere, da imamo vsi skupaj enega očeta v nebesih. Zato so med nami vezi, ki se ne dajo pretrgati. Po teh vezeh ljubezni naj se med nami pretaka živo življenje, ki nam bo dajalo moč.

Božični prazniki so od nekdaj tako tesno povezovali slovensko družino. Od vseh strani smo hiteli domov. Nobene jaslice in nobeno drevesce na svetu ni imelo toliko čara in miline kakor tisto, ki je stalo v naši domači hiši, pa naj je bilo vse skupaj še tako skromno. Božične dobrote, ki nam jih je pripravila žuljava roka naših mater, so prekašale vse izdelke slaščičarn. Saj v noben kruh ni bilo primešane toliko ljubezni in dobrote in skrbi kakor v kruh, ki so ga nam zamesile roke naših mater.

Ko bomo o božičnih dneh mislili na to, ne pozabimo tudi vsega tistega bogatega verskega izročila, ki smo ga bili deležni v naših domovih. Bog je postal človek, mi pa smo postali božji otroci. Zasvetila je v našo temo velika Luč, zato pa naj bi mi skozni temni svet hodili »kakor otroci luče«. Ta naša luč, ki bi jo morali nositi v sebi, naj bi bila močno privita tako doma kakor na tujem. Božič je za nas vse tako lepo izpraševanje vesti. Ali še nosim to božjo luč v sebi, ali morda samo še tli, če ni morda že celo ugasnila in se iz nje kadil samo še dim, ki daje neprijeten vonj? »Mi pa smo vonj Kristusov za Boga,« nam pravi sveti Pavel.

Dragi bratje in sestre, ki ste zdoma! Na izseljensko nedeljo in še posebej o božičnih dneh se bomo v duhu obiskovali, drug drugega podpirali in duhovno bogatili. Viri našega pravega bogastva so samo v Bogu. Zato se srečajmo v Njem in po Njem. Molimo drug za drugega, da ne opešamo. Ljubezen božja naj se v svetih dneh razlije v naša srca! Pozdravlja in blagoslovlja vas vse

STANISLAV LENIČ, pom. škof ljubljanski,
predsednik izseljenske komisije

Proračuni izglasovani

Te dni so bile na vrsti diskusije in glasovanja o proračunih. V tržaški in goriški pokrajini so v skoro vseh svetih, ki nas Slovence pobliže zanimajo, proračuni že izglasovani. Med prvimi sta to opravili devinsko-nabrežinska ter repentabrska občina na Tržaškem, na Goriškem pa mestni občinski svet ter sovodenjska občina.

V malih občinah (Števerjan, Sovodnje, Doberdob, Zgonik, Repentabor) so bili proračuni in obračuni izglasovani v glavnem enoglasno. V večjih občinah, kjer ima opozicija pač večje odgovornosti, pa so bili proračuni izglasovani z večino glasov. Tako v devinsko-nabrežinskem svetu (komunisti so glasovali proti), v dolinskem svetu (proti so glasovali predstavniki Slovenske skupnosti ter krščanski demokrati), v tržaškem občinskem svetu (kjer je predstavnik liste Slovenske skupnosti sestavni del levosredinskih strank) in v tržaškem pokrajinskem svetu, kjer je naš predstavnik inž. Sosič tudi v odboru. Na Goriškem imamo v občinskem mestnem svetu dva predstavnika, od katerih je dr. Paulin v odboru; v pokrajinskem svetu pa ni SDZ sestavni del odbora, ampak ga podpira od zunaj.

Ob vseh naštetih proračunih so se predstavniki slovenskega tabora oglašali k diskusiji in dajali konstruktivne predloge. Tako prof. Bratina v goriškem mestnem svetu, gdč. Ferletičeva v goriškem pokrajinskem svetu. Pozitivni predlogi so padali tudi v doberdobskem, sovodenjskem in števerjanskem občinskem svetu. Na Tržaškem je v zgornjem občinskem svetu spregovoril Ladi Rebula, medtem ko se je več naših svetovalcev javilo k besedi v repentabrskem in dolinskem občinskem svetu.

Z zadovoljstvom lahko beležimo, da so se naši izvoljeni predstavniki povsod konstruktivno in načelno zavzeli za naše pravice, za potrebe našega slovenskega delovnega človeka. Njih zavzetost in delavnost nam je porok, da bodo povsem čast-

no izpolnili mandat, ki so jim ga zaupali slovenski volivci.

Kjer naših svetovalcev ni, tam vidimo, da je stanje resnično žalostno: vzemimo npr. miljsko občino, kjer ni enega slovenskega oz. dvojezičnega napisca, kljub temu, da po miljskih hribih živi veliko Slovencev in je občina tik ob meji. Zalostno je tudi v Beneški Sloveniji. Upamo si trditi, da bi v teh krajih bilo veliko boljše, če bi bili v občinskih svetih zastopani tudi predstavniki našega demokratičnega slovenskega tabora, ki na Tržaškem in Goriškem že dvajseto leto zavestno podpira slovensko listo.

Svet Slovenske skupnosti je zasedal

Pod predsedstvom dr. Zorka Hareja se je sestel v sredo 2. decembra Svet slovenske skupnosti. Na podlagi podanih poročil je Svet razpravljaval o sedanjem političnem položaju.

Med drugim je Svet Slovenske skupnosti vzel na znanje vest o bližnjem uradnem potovanju predsednika SFR Jugoslavije v Rim. Svet izraža svoje zadoščanje nad pozitivnim razvojem prijateljskih odnosov med obema sosednjima državama, a obenem upa, da bo ta obisk koristil tudi rešitvi nešteti življenjskih vprašanj naše slovenske narodne skupnosti, ki živi v mejah italijanskih držav. Obenem Svet želi, naj obe državi odstranita še tiste pregrade, ki otežkočajo večje in intenzivnejše stike med manjšino in matičnim narodom ter med manjšino in večino.

Svet pozdravlja skupno voljo vseh za vednih slovenskih organizacij ter tistih strank, ki združujejo tudi Slovence, da so s skupno spomenico, naslovljeno na predsednika italijanske vlade Colomba, ponovno opozorile celotno italijansko javnost zlasti na nevzdržno juridično stanje, v katerem se nahaja slovenska manjšina. Vsi pripadniki slovenske manjšine so namreč pripravljani po svojih možnostih

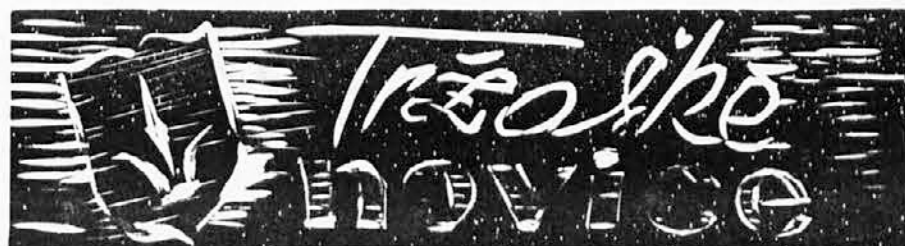
prispevati k rešitvi v spomenici naštetih vprašanj v sodelovanju s predstavniki osrednjih italijanskih oblasti. Ta pozitiven odnos slovenskih predstavnikov morajo pristojne oblasti vzeti na znanje. Zato Svet Slovenske skupnosti ponovno poziva vse oblasti, naj v okviru svojih pristojnosti, vsaka na svojem področju, prispevajo k ureditvi naših pravic in predlogov, tako da člani ustave, zakonov in izjav ne bodo ostali le mrtva beseda.

Svet je nadalje razpravljaval o proračunih krajevnih ustanov. Dr. Štoka je v obrazložitvi svojega zadržanja ob glasovanju o deželnem proračunu opozoril na dejstvo, da je deželni odbor po svojem predsedniku Berzantiju sprejel dve resoluciji v korist Slovencev, ki jih je predložil svetovalec Slovenske skupnosti. Prva resolucija je v celoti povzela misli in predloge tiste resolucije, ki jo je svoječasno odobrila goriški občinski svet na pobudo SDZ skoraj soglasno. Ta resolucija se zavzema za rešitev prečiht vprašanj slovenske narodne skupnosti. Druga resolucija pa se dotika razlaščenja slovenske zemlje. Zaradi teh razlaščenj so bili oškodovani posamezniki kakor tudi vsa slovenska skupnost.

stvarih. Vseh otrok je bilo v družini kar devet.

Naj omenim še družino Rodea, ki se je prijavila leta 1952 kar s štirimi otroki za prvo sv. obhajilo. Vsa družina je postala potem sestavni del farne družine, tako da ko sem leta 1954 prošil, da kdor more, naj posodi denar za zgradbo dvorane, mi je don Marcelo prinesel 8.000 pesov kot posojilo, sveda brezobrestno.

José Alkow, Ukrajinec, in Rudolf Benko, Prekmurec sta po poleg redne priprave farnih dogodkov imela v oskrbi še mojega konja, ki je bil tudi poglavje zase v moji osebni zgodovini.

Nabirka za žrtve ciklona v Pakistanu

V nedeljo 22. novembra je bila v cerkvah v tržaški škofiji nabirka za potrebne v Pakistanu. Nabrali so dobrih 9 milijonov lir. G. nadškof je denar poslal nadškofu v mestu Dacca.

Imenovanja Slovencev v razne ustanove

Kot je bilo sklenjeno v sporazumih s strankami leve sredine, je bilo več Slovencev imenovanih v organe raznih ustanov. Saša Rudolf je bil imenovan za predsednika Pokrajinskega protituberkuloznega konzorcija, inž. Milan Sosič za podpredsednika Pokrajinske turistične ustanove, dr. Zorko Harej za člana pokrajinskega šolskega sveta, dr. Rudolf Marzi za člana Pokrajinskega nadzornega odbora, inž. Vladimir Vremec za člana občinske urbanistične komisije, dr. Teofil Simčič za člana upravnega sveta Tržaške hranilnice, dr. Drago Gantar za člana občinske komisije za davčne prizive, dr. Drago Lejša kot župan za člana Turističnega konzorcija za tržaško obalo, Hedvika Kandut za člana upravnega sveta ONMI, Ignac Marc za člana pokrajinske komisije za dobrodelnost, Peter Udovič za člana okrožne volilne podkomisije.

Srečanje s Tonetom Kraljem

V ponedeljek 30. novembra je bil v prostorih Slovenske prosvete v ul. Donizetti 3 v Trstu izreden večer. Društvo slovenskih izobražencev je pripravilo srečanje z akademskim slikarjem Tonetom Kraljem ob umetnikovi 70-letnici. Večera se je udeležilo zelo veliko izobražencev, med katerimi smo videli tudi kvalificirane likovnike.

Predsednik društva prof. Jože Peterlin je poslušalcem predstavil bogat Kraljev opus in podčrtal pomen, ki ga ima Tone Kralj za slovensko likovno umetnost in posebej za nas tržaške Slovence, saj je

mojstrsko poslikal toliko cerkva tudi pri nas. Vsaka Kraljeva umetnina ima globoko vsebino ter izpričuje težko zgodovino tukajšnjih Slovencev, ob tem pa jo preveva velika ljubezen in hrepenenje. Zatem pa je umetnik sam povedal nekaj živih spominov na prehojeno ustvarjalno pot, ki ga je vodila v naše kraje že v daljnem letu 1927, ko je fašizem že povsod zatrl slovensko besedo. Tedaj pa je Kralj vlival slovenskega duha na stene naših cerkva in s čopičem, kot smo videli v številnih barvnih diapozitivih, ki jih je posnel Sergij Pahor, izrazil svojo antifašistično zavest ter vero v zmago demokracije.

Sožalje

Bazoviška župnija izraža globoko sožalje svojemu vnetemu organistu in njegovim sorodnikom ob smrti drage matere Marije Ražem vd. Fonda, ki je po dolgi bolezni odšla k zaslužnemu večnemu počitku.

Druga premiera Slov. gledališča

V soboto 28. novembra je Slovensko gledališče v Trstu uprizorilo svojo drugo premiero v letošnji sezoni. Izbrali so delo danskega dramatika Ludviga Holberga »Jeppe s hriba«.

V. nedeljo 13. decembra ob 17. uri v svetoivanskem Mar. domu v Trstu

KONCERT PEVSKEGA ZBORA
»JACOBUS GALLUS«
Dirigira Ubald Vrabec

Komediji se pozna, da je stara. Ima nekatere značilnosti prosvetljene dobe in izraža lahko misel, da primitiven človek res ni za vladanje. Jeppe bi namreč kar vse pobesil, ko se mu zdi, da ima oblast v svojih rokah.

Gledalce moti prevelika vulgarnost izrazov, tudi bi lahko nekateri prizori odpadli, ker so nekam neokusni za na oder in bi s tem predstava samo pridobila. Režiral je mladi režiser Marij Uršič, ki je pokazal precej spretnosti. Potrdili so se tudi igralci in na koncu je človeku skoro žal tolikega truda in prizadevanja za tako revno komedijo. Igralci in režiser so naredili vse, da bi predstava čim bolj uspela.

Protestna manifestacija kmetov

Prejšnji teden je bila v Trstu na trgu Goldoni protestna manifestacija kmetov in kmečkih delavcev iz vse dežele Furlanije-Juljske Benečije. Udeležila se je tudi skupina slovenskih kmetov, organiziranih v Kmečki zvezi, ki so nosili transparente s svojimi zahtevami v slovenščini: Zahtevamo zdravlja zastoj! Zaščita Krasa - zaščita kmeta! Razlaščenje - rak kmetijstva!

V imenu Kmečke zveze je v slovenščini govoril Dušan Kodrič, ki je zahteval odpravo še posebnih socialnih krivic kmetov na Tržaškem: »Treba je napraviti konec krivičnim razlastitvam, ki so skoraj popolnoma uničile kmetijstvo na najbolj rodovitnih področjih in prizadele nepopravljivo škodo slovenski narodni skupnosti v Italiji.«

moja dolžnost, da za red poskrbim. V ta namen sem kdaj pa kdaj bil prisiljen rabiti energična, a izdatna sredstva.

Smrkavca dvanajstih let, ki se je priti-hotapil v kino med dekliško predstavo in se skrival pod galerijo, sem od tam potegnil in ga vpriči vseh dal na kolena ter ga nasekal kot mora to storiti moder oče. Strašna je bila jeza. Kako pač ne! Saj so se mu vsa dekleta smejala in vse se je iz njega norčevalo. Ko je leta pozneje isti fant prišel k meni, se mi je iskreno zahvalil za tisto tedaj zanj strašno ponižanje.

Leta 1955 je pa kino začel postajati tvegana zadeva. K večerni predstavi so prihajali predrzni pobalini, ki so nagajali med predvajanjem filma, živžgali ter povzročali nemir in tudi pretepe. Dobri verniki so postajali nad to predrzno fantalinov nevoljni, zato je bilo treba nekaj ukreniti.

Postavimo krepko stražo k vhodu. Jaz, Luis Sala, Norberto Wagner in Feliks Acámpora. Kratko in malo smo izbirali, kdo sme in kdo ne sme v kino. Ko se je predstava začela, jih je bilo kakih dvaj-

Občni zbor Slovenskega kulturnega kluba

V soboto 28. novembra je imel Slovenski kulturni klub v Trstu svoj redni občni zbor. Odborniki so poročali o delu v pretekli sezoni in ugotovili, da ni šla nobena sobota mimo višješolcev, ki se zbirajo v Klubu. Ali so bila na programu predavanja (teh je bilo največ), ali filmski, literarni, družabni in umetniški večeri.

Izvoljen je bil nov odbor, katerega predsednik je Boris Pangerc, v odboru pa so še: Martin Brecejl, Peter Svagelj, Majda Bizjak, Barbara Baldassi, Ivo Jevnikar in Barbara Lapornik. V nadzornem odboru je Alenka Rebula. Mladi dijaški organizaciji želimo še dalje lepih uspehov.

Z GORIŠKEGA

Zasedanje goriškega duh. sveta

Ob navzočnosti vseh 24 članov se je goriški duhovniški svet 26. novembra ponovno sestel v goriškem semenišču, da nadaljuje s prekinjenim zasedanjem 19. novembra v Gradežu.

Bilo je govora o cerkvenih nabirkah, o katerih naj bi pred dokončno odločitvijo izrazili svoje stališče duhovniki vseh šestih con, ki sestavljajo duhovščino goriške nadškofije.

Tudi se je govorilo o dušnopastirski primernosti ustanovitve narodnostne župnije za vernike slovenskega jezika v Gorici. Ugotovilo se je, da je v teku poizvedovanje o tem problemu.

Dolg in temeljit je bil razgovor o položaju nadškofijskega semenišča. Težko se je odločiti za način, kako vzpodbujati nove poklice. Treba je gledati naprej in upoštevati znamenja časov, a istočasno zaupati v božji klic. V notranjem življenju semenišča je prišlo do uvedbe raznih novosti, ki so v skladu z zadnjimi papeškimi smernicami. Mislilo naj bi se na poseben čas v letu, ko bi se organizirala molitvena akcija za duhovniške poklice in izvedla denarna nabirka za potrebe semenišča. Morda bi bil za to najbolj primeren čas mesec maj. Gospodarski položaj semeniškega poslopja v ulici Alviano postaja vedno bolj pereč. Tudi ne odgovarja poslopje več sedanjemu načinu oblikovanja gojencev, ko se teži za družinskim tipom vzgoje in okolja. Gotovo bo prišlo prej ali slej do prodaje poslopja ali njega uporabe v druge namene, dasi ni priporočljivo s tem v zvezi sprejeti prenatrjeni odločitve.

Zadnja točka razgovora je bila knjižnica bivšega osrednjega semenišča v ulici Seminario. Vodstvo državnega arhiva v Gorici je pripravljeno skupaj s tržaško univerzo dati na razpolago prostor in specializirano osebje za razporeditev knjig po policah in njih vpis v kataloge. Seveda bi knjige ostale last nadškofije. Vsi člani duhovniškega sveta so bili s tem soglasni.

Izjava Sindikata slovenskih šolnikov v Gorici

V smislu demokratizacije šole je minister za šolstvo Misasi izdal dne 23. novembra letos posebno okrožnico, ki predvideva ustanovitev na šolah sledečih novih šolskih organov: svet staršev, študentski svet in šolsko-družinski odbor.

Sindikata slovenskih šolnikov je mnenja, da je ustanovitev takih organov na šolah umestna in koristna, ker bo pospešila proces resničnega sodelovanja med šolo in družino in bo tako šola postala bolj ustrežna današnjim potrebam. In to bo brez dvoma ugodno vplivalo tudi na razvoj slovenske šole na Goriškem.

set, ki so čakali, kaj bo. Seveda so bili največji rogovileži. Tedanji politični položaj v državi jim je dajal še večji polet. Pa nas je bilo pet in molče smo držali red.

Čez čas mi pride rešilna misel in rečem: »Fantje, zakaj bomo izgubljali čas? Pokrižam se in začnem moliti rožni venec. Ostro sem jih opozoval in tako tudi ostali štirje možje sodelavci. Nekateri od njih so se spoštljivo držali, nekateri so med molitvijo tudi odgovarjali.

Ko odmolim dve skrivnosti, prekinem molitev in tedaj odberemo tiste, ki so se spodobno zadržali ter jih pošljemo v kino.

Osem jih je ostalo zunaj. Toda njihova moč je bila že zelo zlomljena. Nekateri so osramočeni odšli, petorica jih je pa še nekaj časa razgrajala, a končno so tudi oni izginili. Bitka je bila dobljena. Tisti večer je bil v kinu popoln red.

Naslednjo nedeljo pa filma nismo več predvajali, ker je prišlo 16. junija 1955 do ponesrečene revolucije zoper Perona. Ko smo pozneje začeli s kinom, je bilo to že v novi dvorani, ki smo jo tedaj pričeli graditi.

(Se bo nadaljevalo)

† Msgr. Janez Hladnik

105 V SLUŽBI
CERKVE IN NARODA
(SPOMINI)

DON LUCIANO ROJAS

Prvič je bila sv. maša v Pompeju 22. avgusta leta 1937 in to v hiši dočie Rosende Rojas (izg. Rohas), ki je svoj dom ponudila za začetek službe božje.

Od tistega dne je njen sin Lucijan, poročen z doño Marijo Russel postal »tajnik« katoliške občine v Pompeju. Kaj vse so morali pretrati zaradi razbrzdane svotati v okolici, to ve le Bog, toda vztrajali so.

Rosenda je služila za kuharico v župnišču San Judas Tadeo, zato je župniku vedno klicala v spomin, naj ne pozabi na Pompej.

Čez nekaj let je zrastle v Pompeju kapela. Pa prišle so tudi intrige. Toda Lucijan je rinit stvar naprej, da bi prišel do

toliko zemlje, da bi bilo mogoče misliti na faro. Občina je pokazala eno od zemljišč, ki je bilo videti brez lastnika in dovolila postaviti nanj kapelo.

Preden sem prišel jaz, me je pogosto obiskal Lucijan ali pa njegov sin Miguel, prosoča me, naj jim kako dobim duhovnika, da ne bodo ostali v nedeljo brez maše.

Ko sem prevzel kapelo, je bil Lucijan cerkovnik, ki je skrbel za vse, kar je bilo treba, z njim pa sin Miguel in mati Rosenda.

Na Lucijanovo pobudo smo začeli s farnim kinom, ki je bil glavni dohodek, s katerim smo nadaljevali z deli. Kupili smo lastni 16 mm kino aparat, za katerega mi je posodil denar moj »šofer« Klanšek: 16.000 pesov.

Hčerka Rosenda je bila pa glavna katehista, ki je že prej in potem tudi vodila nauk za prvo sv. obhajilo. Leta 1952 se je poročila in jo je nadomestila Olga Solá.

Mlajši Lucijanovi sinovi so bili pa mašni strežniki in pomočniki v manj važnih

Mladina v čast Brezmadežni

Kljub sejmu sv. Andreja se je 8. decembra dvorana Katoliškega doma napolnila kot malokdaj. Goriška mladina je želela s posebno akademijo proslaviti svojo zavetnico — Brezmadežno.

Najprej je nastopil mladinski zbor Marijine družbe iz Gorice pod vodstvom prof. Lojzke Bratuževce in zapel dve pesmi. Bernard Spacapan je nato s prepričljivimi besedami pozval vse mlade, naj se ne predajo spanju-brezdelju, temveč naj živijo tako, da bo naše življenje postalo znamenje sodobnemu svetu. Sledilo je ranjanje deklic iz Marijinega vrtca v Gorici, ki jih je pripravila Marija Zgavec. Prikupno so podale tri narodne plesne. Prvi del je zaključila živa slika, poziv k lju-

prijetna. Številni otroci, starši in prijatelji, ki so dvorano napolnili do zadnjega kotička, so z burnim ploskanjem nagradili otroke za lepo izpeljani prizor. Miklavžev prihod sta naznanili tudi dve deklici s krajšima recitacijama.

Zatem je svečano stopil na oder sv. Miklavž, ki je po uvodnih besedah začel z obdarovanjem. Najprej je obdaril najmlajše, nato osnovnošolske otroke, nazadnje pa še odrasle.

Ker je bilo darov veliko, se je sv. Miklavž pomudil v naši dvorani celi dve uri, nakar je nadaljeval pot v sosednje vasi.

Tudi v Doberdobi je sv. Miklavž našel veliko skupino svojih častilcev. Da bi raje prišel, so ga domačini pozdravili z igrico »Parkeljnov koš«. Darih je bilo veliko, enako tudi obdarovancev in sodelujočih. Ponovno se je pokazalo, da je svetnik še vedno v modi in da ga tostran meje tudi v »naprednih« krogih ne zavračajo. Zato se bo še v bodoče rad oglasil pri nas.

Naj za kroniko še omenimo, da se je radodarni svetnik vrnil v Katoliški dom še v nedeljo 6. decembra na sam svoj god ter izbranemu odraslemu občinstvu prinesel, kar mu je še ostalo darov. V svojem nagovoru in ob izročitvi darov posameznim zemljanom je povedal nekaj zelo duhovitih misli in pripomb. Želeli bi, da bi tudi prihodnje leto svojo zadnjo postajo imel v Gorici, čeprav mu dela sveti Andrej veliko konkurenco.

Širite „Katoliški glas“

Zalostne iz Sovodenj

Naj omenimo nekaj zadnjih novic iz naše vasi.

Najprej povemo, da smo pokopali dobro mater in mučenico Alojzijo Cotič, rojeno Tomsč. Pokojnica je bila zelo verni žena, ki se je s pokojnim možem potrudila, da je v istem duhu vzgojila svoje otroke. Toda zadnja leta jo je bolezen težko preizkusila kakor svetopisemskega Joba. Dolgotrajna in neozdravljiva bolezen ji je vzela vid in jo priklenila na posteljo, da dve leti ni vstala. Veliko je v tem času trpela in domači z njo, ki so ji stregli. Končno jo je Bog rešil vsega trpljenja in smo jo pokopali v četrtek 26. novembra. Pogreba so se udeležili številni domačini. Njenim otrokom naše sožalje.

Kot drugo novico naj omenimo sindikalni spor, ki se prav te dni vrši v tekstilni tovarni »Goriziana«. Podjetje je odločilo 60 delavcev in delavk. V njih obrambo so nastopili tovariši in podjetje zasedli. Upajmo, da bo ta spor, ki je zadnji v vrsti pomagal, da se ozdravijo razmere v tem podjetju. Goriški nadškof je preteklo nedeljo te delavce obiskal v tovarni in zanje opravil sv. mašo.

Predavanje „Kozmos in človek“

V svoji letošnji sezoni je SKAD v Gorici posvetil svojo pozornost predvsem znanstveni problematiki v okviru ciklusa »Vprašanja sodobnega človeka in naša stvarnost«. Prvo predavanje je bilo v petek 27. novembra v mali dvorani Katoliškega doma, ki ga je imel univ. prof. dr. Fran Dominko, Goričan po rodu, vodilni slovenski astronom in avtor številnih znanstvenih publikacij. Tema njegovega predavanja je bila »Kozmos in človek«.

Prof. Dominko je svoja izvajanja začel ob problemih sodobne astronomije, ki postavlja pred človeka in svet vrsto novih psiholoških problemov in nakazuje nove rešitve. Predavatelj je s tem v zvezi orisal tehtno a jasno sliko astronomske znanosti nasploh, ki šele od leta 1924 sem beleži nove temeljne poti na podlagi empiričnih in teoretskih raziskav oz. razglabljanj. Nastanek in smrt zvezd, časovna davčina, možnost umskega življenja v kozmosu — vse to so bile sestavine njegovih pestrih razmišljanj.

Se posebej smo občudovali, kako je prof. Dominko v vsej svoji zavzetosti za kozmično brezmejnost vendar znal svoja izvajanja vedno povezovati z našo zemeljsko stvarnostjo. Podčrtal je vlogo in problem znanosti in znanstvenika v preteklosti in danes: znanost in ideologija morata stopati druga ob drugi, ne moreta pa ena drugo pogojevati.

V nadaljnjih izvajanjih je prišlo do

Š P O R T

Odbojka. Dne 30. novembra je pretekel rok za prijavo na tekmovanje v »Serie D«. Ker se je Arc-Linea iz Trsta (bivši Gasilci) odpovedala, je na njeno mesto stopila Olympia, ki je lani zasedla predzadnje mesto in bi morala izpasti. Odbojkarji Olympije naj vzamejo to na znanje in naj se zato pridno udeležujejo treningov, ker se bo tekmovanje pričelo že 10. januarja.

Vsi odbojkarji se morajo zato polnoštevilno udeleževati treningov, ki so ob ponedeljkih in sredo (20.30-22.30) ter ob sobotah (18-20). Zlasti morajo prihajati vsi mladinci (juniorji, letniki 1952 in mlajši), ker njihovo prvenstvo se bo začelo že čez dva tedna. Vsi odbojkarji morajo imeti, kot lani, zdravniško potrdilo. Zato naj gredo čimprej na pregled k dr. Fabru (ul. Roma, nad barom Ferigo), ki sprejema vsak dan okrog 18. ure, razen ob sredo in sobotah.

Občni zbor S. Z. Olympia. Odbor Olympije sklicuje redni občni zbor, ki se bo vršil v soboto 19. decembra ob osmih zvečer v mali dvorani Katoliškega doma. Čez pol ure bo občni zbor sklepčen ob vsaki udeležbi. Na dnevnem redu so poročila odbornikov, volitve društvenih organov in slučajnosti. Vsi člani atletski prijatelji in simpatizerji so vladno vabljeni.

Z A K M E T O V A L C E

Izkaznica za protizajedavska sredstva

Sredstva za zatiranje škodljivcev in bolezni na rastlinah so razdeljena v štiri skupine ali razrede. V prvo skupino spadajo najbolj strupeni pripomočki, ki so zelo nevarni za človeka in živali. V preteklosti so se z njimi dogodile tudi smrtno nesreče. Še vedno nevarna za človeka so sredstva, ki spadajo v drugo skupino.

Za nakup sredstev prve skupine bo od 11. januarja 1971 potrebno posebno dovoljenje-izkaznica, katero bo izdalo pristojno kmetijsko nadzorništvo. Sredstva druge skupine bo mogoče kupovati brez izkaznice samo še dve leti. Dočim bo nakupovanje sredstev, ki spadajo v tretjo in četrto skupino, tudi v bodoče dovoljeno brez izkaznice.

Za doseg izkaznice je potreben kratek razgovor s kmetijskim strokovnjakom, ki naj ugotovi, da prosilec pozna nevarnost sredstev in kako je treba z njimi ravnati pri hrambi in uporabi. Izkaznico lahko prejmejo samo osebe nad 18 let starosti. Agronomi in kmetijski tehniki jo lahko dobijo brez predhodnega razgovora.

Inž. Janko Košir

OBVESTILA

Nabirka za naše zavode Alojzijevešče in Zavod sv. Družine bo na kvatno nedeljo dne 20. decembra pri vseh slovenskih mašah v goriški nadškofiji. Dušne pastirje prosimo, naj nabirko naznani in priporočijo. Bog povrni vsem!

Ravnateljstvo državnega strokovnega zavoda za trgovino s slovenskim učnim jezikom v Gorici obvešča starše in namestnike dijakov, ki obiskujejo to šolo, da se bo vršil prvi roditeljski sestanek v četrtek 17. t. m. ob 18. uri na sedežu šole v ulici Seminario 7, drugo nadstropje.

Ploščo »Božične pesmi«, ki jih pojejo slovenski madrigalisti iz Ljubljane, si lahko nabavite po zelo ugodnih cenah pri svojih dušnih pastirjih in na upravi našega lista. Lep dar tudi za božične praznike.

Sečnja božičnih drevesc. V času od 1. decembra do 6. januarja je vsaka sečnja iglastih dreves strogo prepovedana. Lastniki, ki bi v tem času hoteli sekati, morajo pravočasno vložiti prošnjo na gozdarsko nadzorništvo in v njej navesti vrsto in velikost dreves, ter kraj in namen sečnje. Za nedovoljene sečnje so predvidene kazni.

DAROVI

Za Zavod sv. Družine: družbenica iz Gorice 7.000 lir.

Namesto cvetja na grob Petra Šuligoja, očeta g. kaplana Silvija pri Sv. Jakobu v Trstu daruje tamkajšnji pevski zbor 10.000 lir za nameravani novi župnijski dom pri Sv. Jakobu.

Za Marijin dom v Rojanu: Pina Piščanc 5.000 lir ob smrti Pine Piščanc-Baretto. Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

SLOV. KAT. PROSV. DRUŠTVO »MIRKO FILEJ« V GORICI vabi na

koncert slovenskih opernih solistov

iz Ljubljane

ki bo v nedeljo 13. decembra ob 17^h v Katol. domu v Gorici. Nastopajo:

NADA VIDMAR (sopran)
BOGDANA STRITAR (alt)
RUDOLF FRANCL (tenor)

Pri klavirju: prof. HUBERT BERGANT

S samospevi in arijami ter dueti iz oper so na sporedu naslednji skladatelji: J. Ravnik, H. Volarič, J. Pavčić, L. M. Škerjanc, A. Lajovic, A. Arenski, Čajkovski, Rahmaninov, Verdi, Puccini, Saint-Saens, Gounod in Bizet.

VSTOPNINA: Odrasli lir 500 — Mladina lir 300

RADIO TRSTA

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Spored od 13. do 19. decembra 1970

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Glasba za kitaro. 10.45 Za dobro voljo. 11.15 Oddaja za najmlajše: Z. Tavčar: »Dvojčka Gad in Modras«. Radijska nadaljevanja. Tretji del. 11.35 Ringaraja za naše malčke. 11.50 Vesele harmonike. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 13.30 Glasba po željah. 15.30 G. Weisenborn: »Izvrševalce«. Radijska drama. 17.30 Revija zborovskega petja. 1. del koncerta Zveze cerkvenih pevskih zborov s Tržaškega. 18.45 Bednarik: »Pratika«. 19.15 Sedem dni v svetu. 20.30 Iz slovenske folkloze: »Ljudske pesmi«.

Ponedeljek: 11.40 Radio za srednje šole. Ponovitev ob 18.30. 13.30 Glasba po željah. 17.35 Vaše čtivo. 18.50 Vrabec: Uvertura-Suita. Izvaja Tržaški komorni orkester. 21.00 Romani, ki so vplivali na zgodovino.

Torek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Bednarik: »Pratika«. 13.30 Glasba po željah. 18.30 Komorni koncert. 19.00 Otroci pojó. 19.10 E. Ceve: Preproste stvari (6) »Zibelka«. 19.25 Zbor »S. Kosovel« iz Ronk. 20.35 Gershwin: »Porgy and Bess«, opera v treh dejanjih.

Sreda: 11.40 Radio za prvo stopnjo osnovnih šol. Ponovitev ob 18.30. 13.30 Glasba po željah. 17.35 Slovarček sodobne znanosti. 17.55 Jevnikar: »Slovenščina za Slovence«. 18.15 Umetnost, književnost in prireditve. 18.50 Zbor Kapele sv. Justa. 19.10 Higiena in zdravje. 19.40 »Beri, beri rožmarin zeleni«. 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Družinski obzornik. 13.30 Glasba po željah. 18.30 Umetniki in občinstvo. 19.10 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. 20.35 I. Tavčar: »Janez Sonce«. Dramatizirana povest.

Petek: 11.40 Radio za drugo stopnjo osnovnih šol. Ponovitev ob 18.30. 12.10 Stanovanjska kultura in oprema skozi stoletja. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Janko Ban: Govorimo o glasbi. 18.50 Sodobni slovenski skladatelji. 19.15 Božič v cerkvenem koledarju. 19.25 Moški vokalni kvartet, ki ga vodi U. Vrabec. 20.50 Koncert operne glasbe. 21.50 Folklorne plesi.

NAJVEČJA IZBIRA

ZENSKIH, MOSKIH IN OTROSKIH OBLAČIL

Konfekcija Moncaro

GORICA - Corso Verdi, 117

Ugodna menjava, cene zmerne, prvovrstna kakovost blaga, najmodernejši izdelki

Obiščite nas, ne bo Vam žal!

Če potrebujete nafto, kerosen in druge plinske derivate ter hočete biti hitro postreženi, potem se obrnite na novo tvrdko

Florijan Vetric

ki ima svoji poslovalnici

v Gorici ul. Lantieri 5, tel. 2527

v Moši (Mossa), ul. Isonzo 9/b

UGODNE CENE. PREPRICAJTE SE O TEM.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 11.50 Veseli motivi. 12.10 Kako bomo preživeli božične praznike. 13.30 Glasba po željah. 16.10 Operetni odlomki. 17.00 Znanstveni pevci. 17.30 Za mlade poslušavce: Sobotni sestanek. 17.50 Moj prosti čas. 18.15 Umetnost, književnost in prireditve. 19.10 Pod farnim zvonom župne cerkve v Oblici (Beneška Slovenija). 19.40 Zbor »F. Prešeren« iz Kranja. 20.30 Teden v Italiji. 20.50 N. Godini: »Skrivnost rumene sobe«. Radijska kriminalka.

Dopisnikom, oglaševalcem in naročnikom!

Letos pade božični praznik na petek. Bil bi zato nesmiselno, če bi izšli v četrtek 24. decembra. Uredništvo se je odločilo za sledečo spremembo:

Namesto v četrtek 17. decembra bo list izšel v ponedeljek 21. decembra. Naročniki ne bodo nič prikrajšani, saj bo imel list osem strani. Dopisi za božično številko naj bodo na upravi lista do srede 16. t. m. zvečer, oglašila pa do petka 18. t. m. dopoldne.

Naslednja številka — zadnja v tem letu — pa bo izšla v sredo 30. decembra (ne v četrtek!), zato da jo dobijo naročniki do novega leta. Dopisniki in oglaševalci naj tudi to upoštevajo!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 70, osmrtnice L 100, več 8% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Po hudi bolezni je previden s tolažili svete vere s krščansko vdanostjo mirno zaspal v Gospodu

Peter Šuligoj

Pogreb je bil v četrtek 10. decembra iz cerkve sv. Jakoba na pokopališču pri Sv. Ani.

Zalujoča žena Lojza, sin Silvo, hči Dori z možem Marcelom in otroci

Trst, 10. decembra 1970